

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ!

Η (ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ) ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤ₂
ΤΟΥ 11^{ΟΥ} ΔΗΜ.ΣΧΟΛ.ΚΑΒΑΛΑΣ

Περάσαμε δύο πολύ ωραία χρόνια με το δάσκαλό μας, *Μιχάλη Ευαγγελίδη*. Μας εντυπωσίασαν και μας άρεσαν πολλά πράγματα. Πρώτα απ' όλα, η διανυκτέρευσή μας στο Σουφλί. Δεν κοιμηθήκαμε σχεδόν καθόλου και συναντιόμασταν στους διαδρόμους της εστίας όπου μέναμε. Μιαν άλλη φορά, στα Τεχνικά αποφασίσαμε να λιώσουμε κερί και να το χύσουμε μέσα σε Χριστουγεννιάτικες μπάλες. Ανάψαμε το γκαζάκι και ξαφνικά πιάσαμε ΦΩΤΙΑ!! Όλοι τρομοκρατηθήκαμε, αλλά ευτυχώς η φωτιά έσβησε από μόνη της και μόνο της Βάσως η μπλούζα σκίστηκε στο πόμολο της πόρτας καθώς έβγαινε έξω. Πέρυσι κάναμε μια πολύ ωραία βιντεοκασέτα με θέμα "Η θάλασσα είναι η Ζωή μας" και περάσαμε καλά. Χωριστήκαμε σε ομάδες και πήγαμε στο Δήμαρχο, στην Ιχθυόσκαλα,

στα Τ.Ε.Ι. και αλλού. Παίρναμε συνεντεύξεις και αυτό το βρήκαμε πολύ διασκεδαστικό γιατί νιώθαμε σαν μικροί δημοσιογράφοι. Γίναμε και "διάσημοι" επειδή έδειξαν την κασέτα μας στο Center και στο Ena Channel. Ε, βλέπετε, είμαστε γεννημένοι σταρ! Γελάμε και στις πρόβες για το θέατρο που θα παίξουμε στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Λέγεται "το γαϊτανάκι". Αν και θυσιάζουμε αρκετές από τις ελεύθερες ώρες μας για τις πρόβες, υπάρχει πολλή πλάκα και το διασκεδάζουμε. Μας έκανε εντύπωση η αγάπη και το ενδιαφέρον του δασκάλου μας προς τους μαθητές του. Η εμπιστοσύνη του προς εμάς και το αντίθετο, μάς έκανε να δεθούμε πιο πολύ. Δε θα ξεχάσουμε ποτέ τις ώρες που θυσιάσε για να μας ευχαριστήσει με

εξωσχολικές δραστηριότητες. Τον ευχαριστούμε πολύ.

Μαριαλένα Βαζακίδου, Φωτεινή Μίγκα

Εμείς, τα στερνοπούλια του Δημοτικού, έχουμε γνωρίσει πολλούς δασκάλους/ες. Αποφάσισα να γράψω γι' αυτούς που γνωρίσαμε τα τελευταία χρόνια. Ο κύριος Μιχάλης μάς είχε στις δύο τελευταίες τάξεις. Εκτός από το υποχρεωτικό μάθημα κάναμε και ένα άλλο "μάθημα". Μας έδινε συμβουλές για το πώς θα αντιμετωπίσουμε τον κόσμο του Αύριο. Επίσης μαζί του κάναμε πολλά άλλα πράγματα και επισκεφθήκαμε πολλά μέρη.

Η παράσταση του Καραγκιόζη, η βιντεοκασέτα, η διήμερη εκδρομή στο Σουφλί, η επίσκεψή μας στο Αρχαιολογικό και Λαογραφικό Μουσείο καθώς και στους Φιλίππους θα μας μείνουν αξέχαστες. Στα Μαθηματικά είχαμε τον Διευθυντή του σχολείου, τον κ. Βασίλη. Ήταν πολύ καλός αλλά είχε κάποιο "ελάττωμα": Μιλούσε πολύ δυνατά και σήκωνε τα παιδιά στον πίνακα. Στην Αγωγή της ΣΤ τάξης είχαμε την κα Φωτεινή. Την βλέπαμε όμως μόνο μια φορά την εβδομάδα και έτσι δεν προλάβαμε να δεθούμε μαζί της. Στην Μουσική είχαμε την κα Μαρία και τον κ. Γιώργο, στη Γυμναστική τον κ. Τάσο και την κα Στρατούλα που ήταν εξίσου καλοί μαζί μας. Στην Αγωγή και τα Θρησκευτικά της Ε τάξης είχαμε τον κ. Παναγιώτη. Ο κ. Παναγιώτης ήταν καλός μαζί μας και όλοι τον συμπαθούσαμε. Τέλος, στα Αγγλικά είχαμε την κα Γιάννα. Ήταν πολύ απαιτητική και αυστηρή στη δουλειά της με αποτέλεσμα να μας εμπνέει σεβασμό και να βελτιώσουμε πολύ τα Αγγλικά μας. Όπως και να έχει αυτοί ήταν οι τελευταίοι μας δάσκαλοι και θα τους θυμόμαστε παντοτινά.

Πόπη Αϊδινίδου

Τα δυο τελευταία χρόνια, δάσκαλός μας ήταν ο κ. Μιχάλης. Όταν πρωτογνωριστήκαμε όλοι νομίσαμε ότι δεν

ήταν και τόσο καλός, αλλά αργότερα διαπιστώσαμε πως ήταν ένας πολύ καλός δάσκαλος. Μαζί περάσαμε χαρές και λύπες. Μια από τις χαρές ήταν όταν αποφασίσαμε να "γυρίσουμε" την Περιβαλλοντική βιντεοκασέτα. Χωριστήκαμε σε ομάδες και κάθε ομάδα προσπαθούσε να βρει στοιχεία για το θέμα που την απασχολούσε. Το θέμα της κασέτας ήταν "Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ". Μια ομάδα πήγε στο Βιολογικό καθαρισμό, άλλη στο Ναυπηγείο, η τρίτη σε μια έκθεση ζωγραφικής με θέμα τη θάλασσα, μια άλλη στην Ιχθυόσκαλα, και η τελευταία στο Δήμαρχο και στην εταιρεία Πετρελαίων. Όλες οι ομάδες βρήκαν όσα περισσότερα στοιχεία μπόρεσαν και με τη βοήθεια του δασκάλου μας τα καταφέραμε. Κάθε φορά που παρουσιάζοταν μια δυσκολία, ο δάσκαλός μας ήταν πρόθυμος να μας βοηθήσει να τη λύσουμε. Έτσι καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα ντοκιμαντέρ που το ονομάσαμε "Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ". Μάλιστα τη βιντεοκασέτα τη βγάλαμε σε πολλά αντίγραφα και τη δώσαμε σ' ένα βιντεοκλάμπ για να την βλέπει ο κόσμος. Με τον δάσκαλό μας περάσαμε πολλές και όμορφες στιγμές, αλλά αυτή θα μας μείνει αξέχαστη, όπως και ο κύριός μας.

Άννα Δουλγερίδου

Βάσω Χαμουζάρα

Λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα, ο κύριος μάς είπε κάτι: να κάνουμε μια μπάλα από κερί για το Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Φέραμε λοιπόν εμείς μπάλες Χριστουγέννων και ο κ. Μιχάλης το κερί. Θα το λιώνουμε, θα το χύναμε μέσα από μια τρυπούλα στην μπάλα και ύστερα θα βάζαμε και το φιλί. Όταν θα κρύωνε, θα σπάζαμε την εξωτερική μπάλα και θα είχαμε έτσι μια ανθεκτική μπάλα από κερί. Αρχίσαμε λοιπόν να λιώνουμε το κερί. Όμως, έλιωνε πάρα πολύ αργά. Ξαφνικά, εκεί που ήμασταν απογοητευμένοι γιατί δε θα γινόταν τελικά η χειροτε-

χνία μας, μια στήλη φωτιάς υψώθηκε πάνω από το μπρίκι τόσο δυνατή σαν κινητήρα πυραύλου! Εκτοξεύθηκε μέχρι το ταβάνι και το μαύρισε! ΠΑΝΙΚΟΣ!! Όταν φέραμε τον πυροσβεστήρα, η φωτιά είχε περιοριστεί στο μπρίκι. Ζημιές (;): Ένα μαυρισμένο ταβάνι, ο υπολογιστής του σχολείου κερωμένος και ο δάσκαλος στα πρόθυρα εγκεφαλικού. Κάτι ακόμα που μας στενοχώρησε όμως ήταν πως το θέμα πήρε τεράστιες διαστάσεις, ενώ δεν ήταν σχεδόν τίποτα! Πάντως ο κ. Μιχάλης κι εμείς δεν επιχειρήσαμε να το ξανακάνουμε και ούτε πρόκειται!

Κώστας Αποστολίδης

Πέρασαν κιόλας δυο χρόνια από τότε που ήρθε ο κύριος Μιχάλης Ευαγγελίδης στην τάξη μας. Μόλις μας γνώρισε αρχίσαμε αμέσως διάφορες εργασίες. Στους πρώτους κιόλας μήνες βγάλαμε μια βιντεοκασέτα της οποίας ο τίτλος ήταν: "Η θάλασσα είναι η Ζωή μας" με περιεχόμενο τη ρύπανση της θάλασσας. Μετά από αυτήν την εργασία δουλεύαμε για να παίξουμε Καραγκιόζη στις μικρές τάξεις του σχολείου μας. Η παράσταση του Καραγκιόζη, αν και με μεγάλη κούραση, είχε επιτυχία. Σε κάθε μάθημα των Τεχνικών ο κ. Μιχάλης πάντα κάτι έβρισκε να μας συναρπάσει! Μια με τα Αγγελάκια, μια με το κερι και το περίφημο πια ατύχημα στο οποίο έχουν αναφερθεί οι άλλοι συμμαθητές μου και θα μας μείνει φυσικά αξέχαστο. Στους πρώτους μήνες του δεύτερου χρόνου δεν κάναμε τίποτε σημαντικό. Ξαφνικά ο κ. Μιχάλης μέσα στο Φεβρουάριο μας ρωτά αν θέλουμε να ανεβάσουμε μια θεατρική παράσταση με τίτλο "Το Γαϊτανάκι". Κατ' αρχήν μας μοίρασε τους ρόλους και αρχίσαμε να τους διαβάζουμε. Μετά το Πάσχα αρχίσαμε τις πρόβες και στο τέλος της σχολικής χρονιάς δώσαμε τρεις παραστάσεις. Τον Μάρτιο πήγαμε διήμερη εκπαιδευτική εκδρομή στο Σουφλί, στο δάσος της Δαδιάς και στο Μουσείο

Μεταξιού. Χιόνιζε ασταμάτητα και το βράδυ έγινε "χαμός" στην Εστία που μέναμε!

Θοδωρής Ανδρώνης

Ήθελα να γράψω κι εγώ ένα κομμάτι, αλλά αυτά που νιώθω δε μπορούν να αποτυπωθούν στο χαρτί-θα χάσουν την αξία τους. Τούτο μόνο: Πέρασα δύο θαυμάσια χρόνια μαζί σας. Σας έδωσα λίγα και πήρα πολλά: φρεσκάδα, ζωντάνια και, ίσως, λίγη απ' τη λάμψη των ματιών σας. Θα σας θυμάμαι πάντα με αγάπη. Εύχομαι σε όλους/ες ό,τι καλύτερο.

Μιχάλης Ευαγγελίδης